

Berber Brouwer

Tussen groepsdier en vrije vogel *Over het meisje dat niet wilde kiezen*

Het lelijkste was nog niet lelijk genoeg voor Onze Lieve Heer.

Adriaan Morriën¹

15

Het was alsof hij voor mijn voeten kapot viel. Mijn illusie, bedoel ik, over hoe de vu eruit zou zien. Ik had me niet echt een duidelijke voorstelling gemaakt, maar er zijn bepaalde dingen die je voor zo vanzelfsprekend houdt, dat je er verder niet over nadenkt. Eén daarvan is dat een universiteitsgebouw mooi is.

Ik was met de trein vanuit Groningen gekomen en toen ik aankwam bij station Zuid-wtc zag ik de bovenkant van een gebouw waarop met witte letters 'Vrije Universiteit' stond. Die bovenkant beloofde niet veel goeds. Ik hoopte dat het van dichtbij alsnog een statig oud gebouw zou zijn, maar toen ik sneltram 51 uitstapte, stond ik voor een enorm betonnen blok. Aan de bovenrand, in de buurt van de witte letters, bleek er een vreemd soort blauw monster tegenaan geplakt of gevlogen. De troosteloze aanblik, gecombineerd met de grauwe kleur van de lucht, veroorzaakte bij mij een nogal onaangename Oostblok-déjà vu. Ik was plotseling bang dat de vu me zou opslokken en me vier jaar lang gevangen zou houden in haar glibberige walvismaag, tot ik gehersenspoeld de wijde wereld weer in mocht. Ik weerstond de aanvechting om terug te gaan, hield mijn adem in en spoedde me naar de hoofdingang. Verblind door TL-licht strompelde ik naar de dichtstbijzijnde wc en sloot me daar enige tijd op. Toen daarna de mensa me zelfs geen troost bood, besloot ik te berusten in mijn lot. Ik hoopte dat ik van de vu zou gaan houden, want mensen zeiden ook toen al dat liefde blind maakt en clichés zijn soms waar. Na deze illusie sneuvelden er nog minstens een handvol, want studeren is een beproeving.

Het blauwe monster was de griffioen. Ik was blij dat hij er hing, want ik vind de griffioen een mooi dier, ook al ken ik hem alleen blauw en tweedimensionaal. Het verbaast me trouwens dat de evolu-